

AUGLÝSING

um fullgildingu á samþykkt Evrópuríkja um framfærslu og læknishjálp ásamt viðbótarsamningi.

Hinn 4. desember 1964 var fullgildingarskjal Íslands að samþykkt Evrópuríkja um framfærslu og læknishjálp, sem gerð var í París hinn 11. desember 1953 ásamt viðaukasamningi afhent Evrópuráðinu.

Samningar þessir, sem hirtir eru sem fylgiskjöl með auglýsingu þessari, ganga í gildi að því er varðar Ísland hinn 1. janúar 1965.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytið, 8. desember 1964.

Guðm. Í. Guðmundsson.

Agnar Kl. Jónsson.

Fylgiskjal.

SAMÞYKKT EVRÓPURÍKJA

um

framfærslu- og læknishjálp.

Með því að ríkisstjórnir þær, sem hér rita undir og eru aðilar að Evrópuráðinu,

líta svo á, að það sé markmið Evrópuráðsins að efla einingu á meðal aðildarríkja þess til þess, meðal annars, að greiða fyrir félagslegum framförum,

og með því að þær, í samræmi við þenna tilgang, hafa ákvarðað að auka félagslega samvinnu sína með því að gera að grundvallarreglu jafnan rétt þegna þessara ríkja, að því er varðar framkvæmd þeirra laga, er kveða á um framfærslu og læknishjálp, og

með því að gera með sér samþykkt um þetta efni,

hafa þær komið sér saman um það, er hér fer á eftir: —

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Sérhver aðili að samþykkt þessari ábyrgist, að þeir þegna annarra aðildarríkja, sem með löglegum hætti eru innan þeirra landssvæða hans, er samþykkt

EUROPEAN CONVENTION

on

Social and Medical Assistance.

The Governments signatory hereto, being Members of the Council of Europe,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its Members for the purpose, among others, of facilitating their social progress;

Being resolved, in accordance with this purpose, to extend their co-operation in the social field by establishing the principle of equal treatment for the nationals of each of them in the application of legislation providing for social and medical assistance; and

Desiring to conclude a Convention to this end,

Have agreed as follows:

SECTION I

General Provisions.

Article 1

Each of the Contracting Parties undertakes to ensure that nationals of the other Contracting Parties who are lawfully present in any part of its territory to

Þessi tekur til, og ekki eru nægilega efn- um búnir, skuli til jafns við þegna hans eigin ríkis og með sömu skilyrðum eiga rétt til framfærslu og læknishjálpar (hér framvegis nefnt „aðstoð“), eftir því sem hún er ákveðin í lögum þeim, sem á hverjum tíma gilda í þeim hluta landsins.

2. gr.

(a) Í samþykkt þessari skulu orðin „aðstoð“, „þegnar“, „landssvæði“ og „upprunaland“ hafa þær merkingar, er nú skal greina:

- (i) „Aðstoð“ táknar, að því er varðar hlutdeild hvers aðildarríkis, hverja þá aðstoð, sem veitt er samkvæmt lögum þeim og reglugerðum, er gilda í hverjum hluta landssvæðis þess, sem farið er eftir við veitingu styrks til framfærslu þeirra manna, sem ekki eru nægilega efn- um búnir, og þeirrar umönnunar, er kring- umstæður þeirra krefjast, að und- anskildum lífeyri, sem lífeyrisþeg- inn hefur ekki áunnið sér með ið- gjaldagreiðslu, og bótum vegna meiðsla, er hlotit hafa af völdum stríðs eða setu erlends herliðs.
 - (ii) Orðin „þegnar“ og „landssvæði“ að- ildarríkis skulu hafa þá merkingu, er það ríki hefur ákveðið þeim með yfirlýsingu til aðalritara Evrópu- ráðsins, til þess að hann tilkynnti það öllum hinum aðildarríkjunum, að því tilskildu, að maður, sem misst hefur þegnrétt sinn með öðr- um hætti en að vera sviptur honum, og hefur þar með orðið þegnrétt- indalaus, skal halda áfram að vera meðhöndlaður sem þegn ríkisins, unz hann hefur öðlazzt þegnrétt ann- ars staðar.
 - (iii) „Upprunaland“ táknar það land, þar sem sá maður, er heyrir undir á- kvæði þessarar samþykktar, er rík- isborgari.
- (b) Þau lög og þær reglugerðir, sem eru í gildi á landssvæðum aðildarrík- anna og þessi samþykkt nú tekur til, og fyrirvari, sem aðildarríkin hafa gert, eru

which this Convention applies, and who are without sufficient resources, shall be entitled equally with its own nationals and on the same conditions to social and medical assistance (hereinafter referred to as „assistance“) provided by the legis- lation in force from time to time in that part of its territory.

Article 2

(a) For the purposes of this Conventi- on the terms “assistance“, “nationals“, “territory“ and “country of origin“ shall have the following meanings, that is to say:

- (i) “Assistance“ means in relation to each Contracting Party all assist- ance granted under the laws and regulations in force in any part of its territory under which persons without sufficient resources are granted means of subsistence and the care necessitated by their condi- tion, other than non-contributory pensions and benefits paid in re- spect of war injuries or injuries due to foreign occupation.
- (ii) The terms “nationals“ and “terri- tory“ of a Contracting Party shall have the meaning assigned to them by such a Party in a declaration addressed to the Secretary-General of the Council of Europe for com- munication to all other Contracting Parties, provided that a person who has lost his nationality otherwise than by deprivation and has thereby become stateless shall, until he has acquired another nationality, con- tinue to be treated as a national.
- (iii) “Country of origin“ means the country of which a person covered by the provisions of the present Convention is a national.

(b) The laws and regulations in force in the territories of the Contracting Parties and to which the present Conventi- on applies, and the reservations formu-

hvort um sig talin í fylgiskjali I og fylgiskjali II.

3. gr.

Sönnun fyrir þjóðerni manns, sem hlut á að máli, skal færð fram í samræmi við þær reglur, er um slík efni gilda í lögum upprunalandansins.

4. gr.

Kostnað við aðstoð veitta þegni einhvers aðildarríkjanna skal það aðildarríki bera, sem aðstoðina lét í té.

5. gr.

Aðildarríkin takast á hendur, eftir því sem lög þeirra og reglugerðir leyfa, að aðstoða hvert annað við endurheimtu alls kostnaðar vegna veittrar aðstoðar, eftir því sem unnt er, annaðhvort frá þriðja aðila, vegna þess að hann eigi fjárhagslegrar skyldu að gæta gagnvart styrkþega, eða úr hendi þeirra manna, sem eru réttir aðilar til þess að taka þátt í framfærslu hans.

II. KAFLI

Um sendingu manns til heimalands síns.

6. gr.

(a) Aðildarríki, þar sem þegn annars aðildarríkis er löglega búsettur, skal ekki senda hann til heimalands síns fyrir þá eina sök, að hann þarfnast aðstoðar.

(b) Ekkert í samþykkt þessari skal vera því til fyrirstöðu, að manni sé vísað úr landi fyrir hverja sök sem er aðra en þá eina, er um ræðir í næstu málsgrein hér á undan.

7. gr.

(a) Þrátt fyrir ákvæði 6. gr., mgr. (a), skal aðildarríki heimilt að senda þegn annars aðildarríkis til heimalands síns, þann sem búsettur sé í landi þess, fyrir þá eina sök, sem um ræðir í 6. gr., mgr. (a), ef fullnægt er eftirgreindum skilyrðum:

- (i) að hinn umræddi maður hafi ekki verið að staðaldri búsettur á landsvæði þess aðildarríkis um að

lated by Contracting Parties, are set forth in Annex I and Annex II respectively.

Article 3

Proof of the nationality of the person concerned shall be provided in accordance with the regulations governing such matters under the legislation of the country of origin.

Article 4

The cost of assistance to a national of any of the Contracting Parties shall be borne by the Contracting Party which has granted the assistance.

Article 5

The Contracting Parties undertake, so far as their laws and regulations permit, to help each other to recover the full cost of assistance as far as possible either from third parties under financial obligation to the assisted person or from persons who are liable to contribute to the cost of maintenance of the person concerned.

SECTION II
Repatriation.

Article 6

(a) A Contracting Party in whose territory a national of another Contracting Party is lawfully resident shall not repatriate that national on the sole ground that he is in need of assistance.

(b) Nothing in this Convention shall prejudice the right to deport on any ground other than the sole ground mentioned in the previous paragraph.

Article 7

(a) The provisions of Article 6 (a) notwithstanding, a Contracting Party may repatriate a national of another Contracting Party resident in its territory on the sole ground mentioned in Article 6 (a) if the following conditions are fulfilled:

- (i) the person concerned has not been continuously resident in the territory of that Contracting Party for at

minnsta kosti fimm ára skeið, ef hann kom þangað, áður en hann varð 55 ára gamall, eða í minnst tíu ár, ef hann var kominn yfir þann aldur, er hann kom þangað;

- (ii) að heilsufar hans leyfi, að hann sé fluttur; og
- (iii) að hann hafi engin náin sifjatengsl á því landssvæði, sem hann dvelur í.

(b) Aðildarríkin samþykkja að beita ekki heimsendingu nema mjög svo hóflega og því aðeins, að engar mannúðarástæður mæli á móti því, að svo sé gert.

(c) Í sama anda samþykkja aðildarríkin, ef þau senda heim mann, sem notið hefur aðstoðar, að maka hans skuli og börnum, ef einhver eru, gert kleift að fara með honum.

8. gr.

(a) Aðildarríki það, er sendir mann til heimalands hans samkvæmt ákvæðum 7. gr., skal bera kostnaðinn af heimsendingunni allt til landamæra þess landssvæðis, sem hann er sendur til.

(b) Sérhvert aðildarríki skuldbindur sig til að taka á móti hverjum heimsendum þegni sínum, er sendur var samkvæmt ákvæðum 7. gr.

(c) Sérhvert aðildarríki skuldbindur sig til að greiða fyrir flutningi hvers þess manns um landssvæði sitt, er sendur er heim samkvæmt ákvæðum 7. gr.

9. gr.

Ef land það, sem styrkþegi telur sig eiga þegnrétt í, neitar að viðurkenna hann sem þegn sinn, skulu ástæðurnar fyrir þeirri neitun sendar húsetulandinu innan þrjátíu daga eða svo fljótt sem verða má eftir þann tíma.

10. gr.

(a) Þegar heimsending manns hefur verið ákveðin, skal stjórnarfulltrúa eða ræðismanni upprunalandsins tilkynnt þetta — með þriggja vikna fyrirvara, ef unnt er.

(b) Stjórnarvöld upprunalandsins

least five years if he entered it before attaining the age of 55 years, or for at least ten years if he entered it after attaining that age;

- (ii) he is in a fit state of health to be transported; and
- (iii) has no close ties in the territory in which he is resident.

(b) The Contracting Parties agree not to have recourse to repatriation except in the greatest moderation and then only where there is no objection on humanitarian grounds.

(c) In the same spirit, the Contracting Parties agree that, if they repatriate an assisted person, facilities should be offered to the spouse and children, if any, to accompany the person concerned.

Article 8

(a) The Contracting Party repatriating any national in accordance with the provisions of Article 7 shall bear the cost of repatriation as far as the frontier of the territory to which the national is being repatriated.

(b) Each Contracting Party undertakes to receive any of its nationals repatriated in accordance with the provisions of Article 7.

(c) Each Contracting Party undertakes to facilitate the transit across its territory of any person repatriated in accordance with Article 7.

Article 9

If the country of which the assisted person claims to be a national does not recognise him as such, the grounds of the disclaimer must be forwarded to the country of residence within thirty days or as soon as possible thereafter.

Article 10

(a) When repatriation is decided upon, the diplomatic or consular authorities of origin shall be advised (if possible, three weeks in advance) of the repatriation of their national.

(b) The authorities of the country of

skulu á tilhlýðilegan hátt tilkynna þetta stjórnarvöldum þess lands eða þeirra landa, er hinn heimsendi maður á að fara um.

(c) Ákveða skal með samkomulagi rétttra stjórnarvalda búsetulandsins og upprunalandins, hvar afhenda skuli slíka menn.

origin shall duly inform the authorities of any country or countries of transit.

(c) The places for handing over such persons shall be decided by arrangement between the competent authorities of the country of residence and the country of origin.

III. KAFLI

Búseta.

11. gr.

(a) Búseta erlends manns í sérhverju aðildarríkjanna skal teljast lögleg að því er varðar samþykkt þessa, meðan í gildi er fyrir hann dvalarleyfi eða önnur slíkt heimild, eftir því sem lög og reglur hlutaðeigandi lands krefjast til búsetu. Ef hann lætur hjá líða að endurnýja slíkt leyfi, skal hann ekki fyrir það missa réttinn til aðstoðar, svo framarlega sem vanrækslan var eingöngu gáleysi hans að kenna.

(b) Lögleg búseta manns skal verða ólögleg frá þeim degi, er honum var með úrskurði vísað úr landi, nema veitt hafi verið leyfi til þess, að framkvæmd úrskurðarins yrði frestað.

12. gr.

Upphafsdagur þess búsetutíma, sem 7. gr. gerir ráð fyrir, skal í hverju landi — nema gagnstæð sönnun komi fram — ákveðinn eftir niðurstöðu embættislegrar rannsóknar eða eftir þeim gögnum, sem talin eru í fylgiskjali III, eða hverjum helzt skjölum, er lög og reglur landsins telja að sanni búsetuna.

13. gr.

(a) Sanna má samfellda búsetu með því að leggja fram sérhver gögn, þau er gild eru tekin í búsetulandinu, eins og t. d. sönnun um atvinnu eða húsaleiguvittanir.

(b) (i) Þrátt fyrir fjarvistartímabil, er sé undir þrem mánuðum, skal búseta teljast áframhaldandi, ef fjar-

SECTION III

Residence.

Article 11

(a) Residence by an alien in the territory of any of the Contracting Parties shall be considered lawful within the meaning of this Convention so long as there is in force in his case a permit or such other permission as is required by the laws and regulations of the country concerned to reside therein. Failure to renew any such permit, if due solely to the inadvertence of the person concerned, shall not cause him to cease to be entitled to assistance.

(b) Lawful residence shall become unlawful from the date of any deportation order made out against the person concerned, unless a stay of execution is granted.

Article 12

The commencing date of the period of residence laid down in Article 7 shall in each country be established, in the absence of evidence to the contrary, on the basis of evidence supplied by official investigation or by the documents listed in Annex III or any documents recognised by the laws and regulations of the country as affording proof of residence.

Article 13

(a) Proof of continuity of residence may be shown by the production of any evidence acceptable in the country of residence, such as proof of occupational activity or the production of rent receipts.

(b) (i) Residence shall be regarded as continuous notwithstanding periods of absence of less than three months, provided that the absence is not

vistin stafaði ekki af heimsendingu eða brottvísun úr landinu.

- (ii) Fjarvistir í sex mánuði eða lengur skulu teljast rjúfa áframhaldandi búsetu.
- (iii) Þegar ákveða skal, hvort fjarvist í milli þriggja og sex mánaða skuli teljast hafa rofið framhaldandi búsetu, skal tekið tillit til þess, hvort hlutaðeigandi maður ætlaði sér eða ætlaði sér ekki að hverfa aftur til búsetulandsins og að hve miklu leyti hann hélt sambandi við það, meðan hann dvaldi fjarvistum.
- (iv) Starf á skipum lögskráðum í búsetulandinu skal ekki teljast hafa rofið búsetuna. Starf á öðrum skipum skal líta á í samræmi við ákvæðin í töluliðunum (i) til (iii) hér að framan.

14. gr.

Þegar reiknuð er tímalengd búsetu, skal ekki taka með þau tímabil, sem hlutaðeigandi maður hefur þegið styrk úr opinberum sjóðum í samræmi við þau lög, sem getið er um í fylgiskjali I, nema þegar um er að ræða læknishjálp vegna skyndilegs sjúkleika eða skammvinna læknishjálp.

IV. KAFLI

Ýmisleg ákvæði.

15. gr.

Framkvæmdastjórnir, stjórnarfulltrúar í utanríkisþjónustunni og ræðismenn aðildarríkjanna skulu veita gagnkvæma aðstoð við framkvæmd samþykktar þessarar.

16. gr.

(a) Aðildarríkin skulu tilkynna aðalritara Evrópuráðsins hvers konar breytingar, sem gerðar kunna að verða á lögum þeim og reglugerðum, er kynnu að hafa áhrif á fylgiskjölun I og III.

(b) Hvert aðildarríki skal tilkynna aðalritara Evrópuráðsins allar nýjar laga-setningar og reglugerðir, sem ekki eru

caused by repatriation or deportation.

- (ii) Periods of absence of six months or more shall be held to interrupt the continuity of residence.
- (iii) In order to determine whether a period of absence of between three and six months shall interrupt the continuity of residence, regard shall be had to the intention or otherwise of the person concerned to return to the country of residence and to the extent to which he has preserved his connection therewith during the period of his absence.
- (iv) Service in ships registered in the country of residence shall not be held to interrupt the continuity of residence. Service in other ships shall be treated in accordance with the provisions of sub-paragraphs (i) to (iii) above.

Article 14

There shall be excluded in the calculation of length of residence those periods during which the person concerned has been in receipt of assistance from public monies as laid down in the legislative measures mentioned in Annex I, except in the case of medical treatment for acute illness or short-term medical treatment.

SECTION IV

Miscellaneous Provisions.

Article 15.

The administrative, diplomatic and consular authorities of the Contracting Parties shall afford to one another all possible assistance in the implementation of this Convention.

Article 16.

(a) The Contracting Parties shall notify the Secretary-General of the Council of Europe of any subsequent amendment of their laws and regulations which may affect Annexes I and III.

(b) Each Contracting Party shall notify to the Secretary-General of the Council of Europe any new law or regulation

þegar komnar á fylgiskjal I. Þegar aðildarríki sendir slíka tilkynningu, er því heimilt að gera fyrirvara um það, hvort hin nýju lög eða hin nýja reglugerð skuli taka til þegna aðildarríkjanna.

(c) Aðalritari Evrópuráðsins skal láta hinum aðildarríkjunum í té vitneskju um hverja þá tilkynningu, sem hann fær samkvæmt málsgreinunum (a) og (b).

17. gr.

Með tvíhliða samningum mega aðildarríkin gera sérstakar ráðstafanir um meðferð þeirra mála, er varða aðstoð látna í té, áður en samþykkt þessi gekk í gildi.

18. gr.

Ákvæði þessarar samþykktar skulu ekki skerða fyrirmæli neinna landslaga eða reglugerða, milliríkja-samþykkt, tvíhliða eða marghliða samninga, sem meir eru styrkþegum í hag.

19. gr.

Fylgiskjölín I, II og III skulu vera óaðskiljanlegur hluti af samþykkt þessari.

20. gr.

(a) Hlutaðeigandi stjórnarvöld aðildarríkjanna skulu leitast við að leysa með samningum hvers konar ágreining, sem vera kann um skilning á samþykkt þessari eða framkvæmd hennar.

(b) Hafi einhver slíkur ágreiningur ekki verið jafnaður með samningum innan þriggja mánaða, skal hann lagður fyrir gerðardóm til úrskurðar, og skulu hlutaðeigandi aðildarríki koma sér saman um skipun dómsins og starfshætti. Ef ekki næst samkomulag um þetta innan annarra þriggja mánaða, skal ágreiningnum skotið til gerðardómara, sem valinn sé af forseta Alþjóðadómstólsins að beiðni einhvers þess aðildarríkis, sem hlut á að máli. Ef forseti dómstólsins er ríkisborgari einhvers deiluaðilans, skal þetta hlutverk falið varaforseta dómstólsins eða þeim dómara, sem næstur er hon-

not already included in Annex I. At the time of making such notification a Contracting Party may make a reservation in respect of the application of this new law or regulation to the nationals of other Contracting Parties.

(c) The Secretary-General of the Council of Europe shall communicate to the other Contracting Parties any information notified to him in accordance with paragraphs (a) and (b).

Article 17.

The Contracting Parties may, by bilateral arrangement, take interim measures to deal with cases in which assistance was granted prior to the entry into force of this Convention.

Article 18

The provisions of this Convention shall not limit the provisions of any national laws or regulations, international conventions or bilateral or multilateral agreements which are more favourable for the beneficiary.

Article 19

Annexes I, II and III shall constitute an integral part of this Convention.

Article 20

(a) The competent authorities of the Contracting Parties shall endeavour to resolve by negotiation any dispute relating to the interpretation or application of this Convention.

(b) If any such dispute has not been resolved by negotiation within a period of three months, the dispute shall be submitted to arbitration by an arbitral body whose composition and procedure shall be agreed upon by the Contracting Parties concerned or, in default of such agreement within a further period of three months, by an arbitrator chosen at the request of any of the Contracting Parties concerned by the President of the International Court of Justice. Should the latter be a national of one of the Parties to the dispute,

um að embættisaldri og ekki er ríkisborgari neins deiluaðilans.

(c) Úrskurður gerðardómsins eða gerðardómara, um hvort sem heldur er að ræða, skal felldur í samræmi við grundvöll og anda samþykktar þessarar, og skal hann vera bindandi og endanlegur.

21. gr.

(a) Aðildarríkjum að Evrópuráðinu skal heimilt að rita undir samþykkt þessa. Hún krefst fullgildingar. Fullgildingarskjöl skulu afhent aðalritara Evrópuráðsins til varðveislu.

(b) Samþykkt þessi skal ganga í gildi fyrsta dag þess mánaðar, sem næstur hefst eftir að það fullgildingarskjál, sem er annað í röðinni, hefur verið afhent.

(c) Að því er varðar hvert það aðildarríki, er síðan fullgildir samþykktina, skal hún ganga í gildi fyrsta dag þess mánaðar, sem næstur hefst eftir að fullgildingarskjalið var afhent.

22. gr.

(a) Ráðherranefnd Evrópuráðsins skal heimilt að bjóða sérhverju ríki, sem ekki er aðili að Evrópuráðinu, að gerast aðili að samþykkt þessari.

(b) Aðild skal gerast með þeim hætti, að aðildarskjál sé fengið aðalritara Evrópuráðsins til varðveislu, og skal hún ganga í gildi fyrsta dag þess mánaðar, er næstur hefst eftir að skjalið var afhent til varðveislu.

(c) Með hverju því aðildarskjali, sem afhent er samkvæmt þessari grein, skal fylgja tilkynning með sams konar upplýsingum og vera mundu í fylgiskjölunum I og III með þessari samþykkt, ef stjórn hlutaðeigandi ríkis hefði, þegar hún gerðist aðili, verið búin að skrifa undir samþykkt þessa.

(d) Að því er varðar samþykkt þessa, skulu hvers konar upplýsingar, sem birtar eru samkvæmt málsgrein (c) í

this task shall be entrusted to the Vice-President of the Court or to the next judge in order of seniority not a national of one of the Parties to the dispute.

(c) The decision of the arbitral body or arbitrator, as the case may be, shall be made in accordance with the principles and spirit of this Convention and shall be final and binding.

Article 21.

(a) This Convention shall be open to the signature of the Members of the Council of Europe. It shall be ratified. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the Council of Europe.

(b) This Convention shall come into force on the first day of the month following the date of deposit of the second instrument of ratification.

(c) As regards any Signatory ratifying subsequently, the Convention shall come into force on the first day of the month following the date of the deposit of its instrument of ratification.

Article 22

(a) The Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State not a Member of the Council to accede to this Convention.

(b) Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the Council of Europe, which shall take effect on the first day of the month following the date of deposit.

(c) Any instrument of accession deposited in accordance with this Article shall be accompanied by a notification of such information as would be contained in the Annexes I and III to this Convention if the Government of the State concerned were, on the date of accession, a signatory hereto.

(d) For the purposes of this Convention any information notified in accordance with paragraph (c) of this

grein þessari, skoðast sem hluti þess fylgiskjals, sem þær mundu hafa verið í, ef stjórn hlutaðeigandi ríkis hefði verið búin að undirskrifa samþykkt þessa.

23. gr.

Aðalritari Evrópuráðsins skal kunn-
gjöra aðilum ráðsins: —

(a) hvaða dag samþykkt þessi gengur í gildi og nöfn þeirra aðila, er fullgilda hana;

(b) móttöku sérhvers aðildarskjals samkvæmt 22. gr. og þeirra tilkynninga, sem því fylgdu;

(c) móttöku sérhverrar tilkynningar samkvæmt 24. gr. og hvenær hún komi til framkvæmda.

24. gr.

Samþykkt þessi skal haldast í gildi um tveggja ára skeið frá þeim degi að telja er hún gekk í gildi samkvæmt 21. gr., mgr. (b). Eftir það skal hún haldast í gildi frá ári til árs, að því er varðar þá aðila, er ekki hafa fallið frá henni með tilkynningu um það til aðalritara Evrópuráðsins að minnsta kosti sex mánuðum áður en hún gengi úr gildi, hvort heldur fyrir lok fyrsta tveggja ára tímabilsins eða síðara eins árs tímabils. Slík tilkynning skal koma til framkvæmda í lok þess tímabils, er hún greinir.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullgilt umboð, undirritað þessa samþykkt.

Gert í París 11. desember 1953 á ensku og frönsku — hvorir tveggja textarnir jafngildir — í einu eintaki, sem skal varðveitt í skjalasafni Evrópuráðsins. Aðalritarinn skal senda staðfest afrit til sérhvers ríkis, sem undirritað hefur samþykktina.

Article shall be deemed to be part of the Annex in which it would have been recorded if the Government of the State concerned were a signatory hereto.

Article 23

The Secretary-General of the Council of Europe shall notify the Members of the Council:

(a) of the date of entry into force of this Convention and the names of any Members who ratify it;

(b) of the deposit of any instrument of accession in accordance with Article 22 and of such notifications as are received with it;

(c) of any notification received in accordance with Article 24 and its effective date.

Article 24.

This Convention shall remain in force for a period of two years from the date of its entry into force in accordance with paragraph (b) of Article 21. Thereafter it shall remain in force from year to year for such Contracting Parties as have not denounced it by a notification to that effect addressed to the Secretary-General of the Council of Europe at least six months before the expiry either of the preliminary two-year period or of any subsequent yearly period. Such notification shall take effect at the end of the period to which it relates.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Convention.

Done at Paris this 11th day of December, 1953, in English and French, both texts being equally authoritative, in a single copy, which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary-General shall transmit certified copies to each of the Signatories.

VIÐAUKI

við samþykkt Evrópuríkja um framfærslu- og læknishjálp.

Með því að ríkisstjórnir þær, sem undirrita viðauka þenna og eru aðilar að Evrópuráðinu,

hafandi í huga ákvæði samþykktar Evrópuríkja um framfærslu- og læknishjálp, sem undirrituð var í París þann 11. desember 1953 (hér framvegis nefnd „framfærslusamþykktin“), og

hafandi í huga ákvæði samþykktarinnar um stöðu flóttamanna, þeirrar er undirrituð var í Genf þann 28. júlí 1951 (hér framvegis nefnd „Genfar-samþykktin“),

óska að rýmka ákvæði framfærslusamþykktarinnar, svo að þau taki til flóttamanna samkvæmt skilgreiningu samþykktarinnar,

hafa þær samþykkt það, er hér greinir:

1. gr.

Í viðauka þessum skal orðið „flóttamaður“ hafa þá merkingu, sem því er ákveðin í 1. gr. Genfar-samþykktarinnar, með því skilyrði, að hver samningsaðili skal gefa yfirlýsingu, þegar hann undirritar eða fullgildir viðaukann eða gerist aðili að honum, er tiltaki hverja þeirra merkinga, sem greindar eru í málsgrein B í 1. gr. þeirrar samþykktar, hann velur sér til skuldbindingar samkvæmt viðauka þessum, nema umræddur aðili hafi þegar gefið slíka yfirlýsingu, þegar hann undirritaði eða fullgilti samþykktina.

2. gr.

Ákvæði I. kafla framfærslusamþykktarinnar skulu gilda um flóttamenn með sömu skilyrðum og þau gilda um þegna aðildarríkjanna.

3. gr.

1. Ákvæði II. kafla framfærslusamþykktarinnar skulu ekki gilda um flóttamenn.

2. Nú er um að ræða mann, sem á ekki lengur rétt á að njóta góðs af Genfarsam-

PROTOCOL

to the European Convention on Social and Medical Assistance.

The Governments signatory hereto, being Members of the Council of Europe,

Having regard to the provisions of the European Convention on Social and Medical Assistance, signed at Paris, on the 11th day of December, 1953 (hereinafter referred to as „the Assistance Convention“);

Having regard to the provisions of the Convention relating to the Status of Refugees signed at Geneva on 28th July 1951 (hereinafter referred to as „the Geneva Convention“);

Being desirous of extending the provisions of the Assistance Convention so as to apply to refugees as defined in the Geneva Convention,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Protocol the term “refugee” shall have the meaning ascribed to it in Article 1 of the Geneva Convention, provided that each Contracting Party shall make a declaration at the time of signature or ratification hereof, or accession hereto, specifying which of the meanings set out in paragraph B of Article 1 of that Convention it applies for the purpose of its obligations under this Protocol, unless such Party has already made such a declaration at the time of its signature or ratification of that Convention.

Article 2

The provisions of Section I of the Assistance Convention shall apply to refugees under the same conditions as they apply to the nationals of the Contracting Parties thereto.

Article 3

1. The provisions of Section II of the Assistance Convention shall not apply to refugees.

2. In the case of a person who has ceased to qualify for the benefits of the

þykktinni samkvæmt ákvæðum máls- greinar (c) í 1. gr. hennar, og skal þá búsetutíminn, sem tiltekinn er í 7. gr. (a) (1) framfærslusamþykktarinnar, hefjast þann dag er hlutaðeigandi maður hætti að uppfylla nefnd skilyrði.

4. gr.

Milli samningsríkjanna skulu ákvæði 1., 2. og 3. gr. þessa viðauka gilda sem viðbótargreinar við ákvæði framfærslu- samþykktarinnar og önnur ákvæði hennar gilda í samræmi við það.

5. gr.

1. Þeim aðildarríkjum að Evrópuráðinu, er undirritað hafa framfærslusamþykktina, skal heimilt að undirrita viðauka þenna. Hann krefst fullgildingar.

2. Sérhvert ríki, sem gerzt hefur aðili að framfærslusamþykktinni, getur gerzt aðili að viðauka þessum.

3. Þessi viðauki skal ganga í gildi fyrsta dag þess mánaðar, sem næstur hefst eftir að fullgildingarskjal, sem er annað í röðinni, hefur verið afhent til varðveislu.

4. Að því er varðar ríki, sem undirritað hefur og síðar fullgildir viðaukann, eða ríki, sem gerist aðili að honum, þá skal hann ganga í gildi fyrsta dag þess mánaðar, sem hefst eftir að fullgildingar- eða aðildarskjalið var afhent til varðveislu.

5. Fullgildingar- og aðildarskirteini skulu afhent aðalritara Evrópuráðsins til varðveislu, og skal hann tilkynna aðilum ráðsins og ríkjum, sem gerast aðilar, nöfn þeirra, er fullgilt hafa eða gerzt aðilar.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullgilt umboð, undirritað viðauka þenna.

Gert í París 11. desember 1953 á ensku og frönsku — hvorir tveggja textarnir jafngildir — í einu eintaki, sem skal varðveitt í skjalasafni Evrópuráðsins. Aðalritarinn skal senda staðfest afrit til sérhvers ríkis, sem undirritað hefur viðaukann.

Geneva Convention in accordance with the provisions of paragraph (c) of Article 1 thereof, the period for repatriation laid down in Article 7 (a) (1) of the Assistance Convention shall begin from the date when he has thus ceased to qualify.

Article 4

As between the Contracting Parties, the provisions of Articles 1, 2 and 3 of this Protocol shall be regarded as additional Articles to the Assistance Convention, and the remaining provisions of that Convention shall apply accordingly.

Article 5

1. This Protocol shall be open to the signature of the Members of the Council of Europe who have signed the Assistance Convention. It shall be ratified.

2. Any State which has acceded to the Assistance Convention may accede to this Protocol.

3. This Protocol shall come into force on the first day of the month following the date of deposit of the second instrument of ratification.

4. As regards any Signatory ratifying subsequently, or any acceding State, the Protocol shall come into force on the first day of the month following the date of the deposit of its instrument of ratification or accession.

5. Instruments of ratification and accession shall be deposited with the Secretary-General of the Council of Europe, who shall notify the Members of the Council and acceding States of the names of those who have ratified or acceded.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Paris, this 11th day of December, 1953, in English and French, both texts being equally authoritative, in a single copy, which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary-General shall transmit certified copies to each of the Signatories.